

Byerne bliver Tallet af Bevillinger lov- begrænset, paa Landet aabnes der Kom- munens Beboere Adgang til ved direkte Tilkendegivelse at hindre Bevillingers Med- delelse. — Tallet paa *Gæstgiverier* kan i Byerne ikke begrænses, og paa Landet kun, for saa vidt der ønskes Ret til Ud- skænkning af stærke Drikke; der gælder da Regler, svarende til Reglerne om Be- værtning. Men Gæstgivere have kun Ret til at beværte de i Gæstgiveriet boende og rejsende.

Et *Mindretal* (Pagh og Rottbøll) øns- ker med Hensyn til sit Standpunkt at gøre følgende Bemærkninger:

Vi stille os i det hele tvivlende over- for Spørgsmaalet om, hvorvidt det lader sig gøre ved Lovforskrifter som Forslagets i nogen nævneværdig Grad at befordre Ædruelighed; vi kunne ikke frigøre os for den Tanke, at den nærmeste Følge af, at de lovlige Udskænkningstedenes Tal for- mindskes, let enten vil blive den, at Smug- kroernes Tal øges, eller — idet det over- lades hver enkelt Kommune indenfor sit Omraade at hindre Udskænkning og Salg — den, at de, der nu en Gang ville drikke, skaffe sig den fornødne Adgang dertil i eller fra Nabokommunerne. Det bliver da disses næringsdrivende, der høste Gevin- sten ved den forøgede Omsætning, de faa, medens den afholdsvenlige Kommune ikke slipper for at se Drikkeriet florere.

Da det foreliggende Lovforslag imid- lertid indeholder en Række Bestemmelser, som vi i og for sig kunne billige, og da vi anse den Form, hvori det nu foreslaas, som heldigere end den tidligere, ere vi Medforslagsstillere og have kun stillet en Række Underændringsforslag. Til de væ- sentligste af disse bemærke vi:

For Byernes Vedkommende ønske vi med Hensyn til Beværtningernes Tal i det hele den nuværende Tilstand bibeholdt; vi foreslaa kun, at det paabydes alle Byer at fiksere Antallet ved Vedtægt. En Fast- sættelse, ensartet i Forhold til Folkemæng-

den, betragte vi allerede af den Grund som unaturlig, at Behovet i de forskellige Byer er højst forskelligt, idet det for en stor Del retter sig efter Oplandets Stør- relse. Det naturlige synes os derfor at være at overlade hver enkelt Kommunal- bestyrelse at træffe Bestemmelse efter den paagældende Bys særlige Forhold.

Vi ere bestemte Modstandere af paa Landet at give Befolkningen Adgang til direkte Afstemning og til derved at lade en maaske forbigaaende Strømning faa en Indflydelse, der rækker langt ud over dens egen Eksistens. Er der paa den anden Side en virkelig rodfæstet Afholdsbevægelse oppe paa en Egn, vil den jo have det i sin Magt at gennemføre sine Synspunkter ved Hjælp af de kommunale Valg. Vi kunne i øvrigt heller ikke undlade at pege paa, at mulige afholdsvenlige Bestræbelser lettere kunne gøre sig gældende i de kom- munale Raad, efter at Loven af 20. April 1908, der jo ligger efter Kommissionens Betænkning, har indført Forholdstalsvalg og givet Kvinder Valgret og Valgbarhed.

Naar vi ikke ønske Ekspropriations- bestemmelserne bibeholdt, er det atter til Dels af Frygt for at lade maaske forbi- gaaende Strømninger og Rørelser faa for stor Indflydelse. Men vi kunne heller ikke skjule for os selv, at saadanne Bestemmel- ser navnlig paa Landet kunne misbruges af et Flertal, der har økonomisk Inter- esse i at ophjælpe et hensygnende Af- holdshjem. — Paa den anden Side ville vi dog bemærke, at hvis Afstemningsbestem- melserne gennemføres, saaledes at de nu- værende reelle Kroprivilegiens Udsigt til at faa Privilegierne i deres fulde Udstræk- ning fornyede gøres ganske usikker, have vi intet imod en Bestemmelse som Lov- forslagets § 44, 2det Stykke.

En stor Del af de Bevillinger, hvorom der bliver Tale efter § 24, ville formodent- lig blive søgte af Aktieselskaber, der maa have en ret stor Kapital. Det synes os da mindre formaalstjentligt at vanskeliggøre saadanne Selskabers Dannelse ved at fordre, at Bevillingerne kun maa gives